

கட்டடக் கலையும் நுண்கலைகளும் (இசை, ஓவியம், நடனம், சிற்பம்)

மணிமேகலை இராமமூர்த்தி

பேராசிரியர், புளோரிடா தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம், அமெரிக்கா.

முனைவர் பட்ட ஆய்வுமாணவி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை.

9

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

நம் தமிழர் வளர்த்த கலைகள் பலவாகும். அவற்றிலும், கவின்கலைகளான. கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, நடனக்கலை ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க பெருமையும் சிறப்பும் வாய்ந்தவை.

கட்டடக்கலை: காடுகளில் மனித விலங்காண்டுகளாகத் திரிந்துகொண்டிருந்த ஆதிமனிதர்கள் இயற்கைச் சீற்றங்களிடமிருந்தும் விலங்குகளின் அச்சுறுத்தல்களிடமிருந்தும் தம்மைக் காத்துக்கொள்வதற்காக உருவாக்கியவை கட்டடங்கள். எனவே, அனைத்துக் கலைகளுக்கும் தாயாகக் கருதத்தக்கது கட்டடக்கலை.

சிற்பக்கலை: கட்டடக்கலையை விடவும் நுட்பமான கலைத்திறனுடையது சிற்பக்கலை. கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே கவரும் ஆற்றலுடையது இக்கலை.

ஓவியக்கலை: பழமையான கலைகளுள் ஒன்று ஓவியக்கலை. ஓவியத்தை 'ஓவம்' என்றும் அழைக்கின்றது சங்க இலக்கியம். சித்திரம் என்ற பெயரும் இதற்குண்டு. அக்காலத்து ஓவியங்கள் பெரும்பாலும் சுவர் ஓவியங்களே. இவையல்லாமல் மரப் பலகைகளிலும், துணிச் சீலைகளிலும் (Canvas) ஓவியங்கள் எழுதப்பட்டன.

இசைக்கலை: கலைகளில் பழமை வாய்ந்த மற்றொரு கலை இசைக்கலை; இதனைக் கண்ணால் காணவியலாது; காதால் கேட்டு இன்புறத்தக்க இன்கலை; நன்கலை இது. இசைத்தமிழ் என்றும் இதனை அழைப்பர்.

நடனக்கலை: இசைக்கலையைப் போலவே பழமையான கலை நடனக்கலை. ஆடற்கலை, கூத்துக்கலை என்பன இதன் வேறு பெயர்கள்.

இக்கலைகள் குறித்து இலக்கிய, வரலாற்றுச் சான்றுகளோடு ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

திறவுச்சொற்கள்: கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, நடனக்கலை, மண்ணீட்டாளர், கண்ணுள் வினைஞர்.

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

1. முன்னுரை:

மாந்தவினம் அடைந்த நாகரிக வெளிப்பாட்டின் வடிவங்களாகத் திகழ்பவை கலைகள். அவ்வகையில் தம் நாகரிக மேம்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் நம் தமிழர் வளர்த்த கலைகள் பல. அவற்றிலும், தம் அறிவோடு அழகுணர்ச்சியையும் குழைத்து நம் மக்கள் உருவாக்கிய கவின்கலைகளான கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, நடனக்கலை ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க பெருமையும் சிறப்பும் வாய்ந்தவை; தனித்தன்மையோடு மிளிர்வை. அவை ஒவ்வொன்றைக் குறித்தும் இலக்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகளோடு ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

2. கட்டடக்கலை:

காடுகளில் மனித விலங்காண்டுகளாகத் திரிந்துகொண்டிருந்த ஆதிமனிதர்கள் மழை, புயல், நெருப்பு போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்களிடமிருந்தும், விலங்குகளின் அச்சுறுத்தல்களிடமிருந்தும் தம்மைக் காத்துக்கொள்வதற்காக உருவாக்கியவையே வாழிடங்களாகிய கட்டடங்கள். எனவே, அனைத்துக் கலைகளுக்கும் தாயாக (mother of the arts) கருதத்தக்கது இந்தக் கட்டடக்கலை. படைப்பாற்றல், அழகுணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு, வாழ்வியல் சூழலுக்கேற்ற அமைப்பு, கணித அளவீடுகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது இந்தக் கட்டடக்கலை.

1. தமிழர் கட்டடக் கலையின் தொன்மை:

உலகின் பழமையான நாகரிகங்களுள் ஒன்றான சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் மையப் பகுதிகளாகத் திகழ்ந்த மொகஞ்சதாரோ (Mohenjo-daro), ஹரப்பா (Harappa) போன்றவற்றில் நிகழ்த்திய அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கிடைத்த கட்டடங்களின் எச்சம் அவைத் தமிழர் கட்டடக்கலையைப் பிரதிபலிப்பதை, மேனாள் இந்திய ஆட்சிப்பணி அலுவலர்களும், சிந்துவெளி ஆய்வாளர்களுமான ஐராவதம் மகாதேவன், இரா. பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். அவ்வாறே கீழடியில் நடைபெற்றுவரும் அகழ்வாராய்ச்சிகளும் தமிழர் கட்டடக்கலையின் தொன்மையை, அவர்களின் வியக்கவைக்கும் நவீன நகர வடிவமைப்புகளை, கழிவுநீர் வடிகால் வசதிகளை உலகிற்குப் பறைசாற்றிவருகின்றன.

2. மரக் கட்டடங்கள்:

தொடக்க கலத்தில் மக்கள் வாழிடங்கள், கோயில்கள் முதலியன மரத்தினாலேயே கட்டப்பட்டன. முற்காலத்தில் மரத்தினாலே கோயில் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன என்பதற்குச் சான்று, பிற்காலத்தில் கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கோயில் கட்டடங்களிலே,

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

மரத்தைச் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டது போன்ற அமைப்புகள் காணப்படுவது. இன்றுங்கூட கேரளாவில் சில கோயில்கள் மரத்தினால் அமைந்திருந்தப்பதைக் காணலாம். ஆனால், மரத்தினாலான கட்டடங்கள் வெயிலிலும் மழையிலும் தீயிலும் தாக்குண்டு விரைவில் அழிந்துவிடும் தன்மையன என்பதால் அவை நீண்டகாலம் நிலைத்துநில்லாமல் அழிந்துபட்டன.

3. செங்கற் கட்டடங்கள்:

மரக்கட்டடங்கள் எளிதில் அழிந்துபடும் தன்மைகொண்டவையாக இருந்தமையால் செங்கல், சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றோடு மரத்தையும் சேர்த்துக் கட்டடங்கள் கட்டும் உத்தியைக் கடைப்பிடிக்கலாயினர் தமிழர்.

செங்கற் கட்டடங்கள் மரக் கட்டடங்களைவிட உறுதியானவையே. எனினும், அவையும் சில நூற்றாண்டுகளே தாக்குப்பிடிக்கக்கூடியவை; என்றும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கும் திறனும் உறுதியும் படைத்தவையல்ல.

சங்க காலக் கோயில்கள் சில செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன; அவை மரவிட்டங்களைக் கொண்டவையாகவும் சுவர்களின் சுண்ணம் பூசப்பட்டவையாகவும் இருந்தன. அடிக்கடிச் செப்பனிடாவிட்டால் அழியக்கூடியவை அவை. அவ்வாறு பராமரிப்பில்லாமல் அழிந்துபோன கோயில் ஒன்றினைப் பற்றி அகப்பாலில் குறிப்பிடுகின்றார் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

இட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென

மணிப்புறாத் துறந்த மரஞ்சோர் மாடத்து

எழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென்று

ஒழுகுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்திணை (அகம்.167)

4. பாறைக் கோயில்கள்:

கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் தமிழகத்தில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களும் கட்டடங்களும் செங்கல், மரம் ஆகியவற்றைக் கட்டுமானப் பொருட்களாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டவையே. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (கி.பி. 600 – கி.பி. 630) காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்த பல்லவ அரசனாகிய முதலாம் மகேந்திரவர்மன், கட்டடக்கலையில் புதிய தொழில்நுட்பத்தைப் புகுத்தினான்; அதுவே கற்பாறைகளைக் குடைந்து குகைக் கோயில்களை அமைப்பது. பாறைகளைச் செதுக்கி மண்டபங்களையும் தூண்களையும் இறைவன் குடியிருக்கும் அகநாழிகையையும் (கருப்பக்கிருகம்) அமைக்கும் முறை இவன் காலத்தில் தோன்றியதே ஆகும்.

இம்முறையில் மகேந்திரவர்ம பல்லவன் எழுப்பிய குகைக் கோயிலொன்று தென்னார்க்காடு

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

மாவட்டத்திலுள்ள மண்டகப்பட்டில் இன்றும் இருக்கின்றது. இதுவல்லாமல் திருச்சி, மாமண்டூர், சென்னை பல்லாவரம், சித்தன்னவாசல் போன்ற பலவிடங்களிலும் இவ் அரசன் எடுப்பித்த குகைக்கோயில்கள் காணக் கிடைக்கின்றன. கட்டடக்கலையில் இதனை ஒரு புரட்சி என்றே கூறலாம்.

5. கற்றளிகள்:

கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மனாகிய இராசசிம்மன் காலத்தில் கருங்கற்களால் கோயில்கள் அமைக்கும் முறை உருவானது. கருங்கற்களை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்படும் இக்கோயில்களுக்குக் கற்றளி (கல்தளி; தளி-கோயில்) என்று பெயர். சுண்ணம் சேர்க்காமலேயே இக்கருங்கற் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

செங்கற் கட்டடங்களைவிடக் கருங்கற் கட்டடங்கள் பல காலம் நீடித்து நிற்பவை. கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து தமிழக அரசர்கள் கட்டிய பெரும்பான்மையான கோயில்கள் கற்றளிகளே. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர்களை வென்று பிற்காலச் சோழர்கள் தமிழகத்தில் சிறப்படைந்தார்கள். இவர்கள் கட்டிய கோயில்களும் கற்றளிகளே; அத்தோடு செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட கோயில்களையும் இவர்கள் இடித்துவிட்டு அவற்றைக் கற்றளிகளாகக் கட்டினார்கள். சோழநாட்டின் புகழ்வாய்ந்த அரசியாரும், சோழ அரசரும் சிவநெறிச் செல்வருமான கண்டராதித்தரின் மனைவியான செம்பியன் மாதேவியார் இவ்வாறு பல கோயில்களுக்குக் கருங்கல் திருப்பணிச் செய்திருக்கின்றார்; அவர் கற்றளியாக்கிய கோயில்களுள் ஒன்று கோனேரிராஜபுரம் (பழைய பெயர் திருநல்லம்) உமாமகேசுவரர் திருக்கோயில். சாசனங்கள் வாயிலாக நாம் இச்செய்திகளை அறிந்துகொள்கின்றோம்.

3. சிற்பக்கலை:

கட்டடக்கலையை விடவும் நுட்பமான கலைத்திறனுடையது சிற்பக்கலை. கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே கவரும் ஆற்றலுடையது இக்கலை. கலையுணர்ச்சியும் கருத்தூன்றிக் கவனிக்கும் இயல்பும் இருந்தால் மட்டுமே சிற்பங்களில் மிளிரும் நுட்பமும் அழகும் நமக்குப் புலப்படும். சிற்ப வல்லுநரை 'மண்ணீட்டாளர்' என்றழைக்கின்றது தமிழிலக்கியம்.

சிற்பம் அமைப்பதற்கு கல், பஞ்சலோகம், மரம், மண், சுதை, தந்தம், அரக்கு, கற்கண்டுக் கட்டி (கண்ட சருக்கரை), மெழுகு போன்ற பல பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விவரத்தை நமக்கு அறியத் தருகின்றது திவாகர நிகண்டு.

“கல்லும் உலோகமும் செங்கலும் மரமும்
மண்ணும் சுதையும் தந்தமும் வண்ணமும்
கண்ட சருக்கரையும் மெழுகும் என்றிவை

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

பத்தே சிற்பத் தொழிற்குறுப் பாவன்” (திவாகர நிகண்டு)

நம் தமிழகக் கோயில்களில் சிற்பக்கலைகள் பெரிதும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. சிற்பங்கள் இல்லாத கோயில்களே இல்லை எனலாம்.

1. இருவகைச் சிற்பங்கள்

சிற்ப உருவங்களை 'முழு உருவங்கள்' என்றும் 'புடைப்புச் சிற்பங்கள்' என்றும் இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். வடிவங்களின் முன்புறம் பின்புறம் என முழு உருவமும் தெரியும் வகையில் அமைக்கப்படுவது முழு உருவச் சிற்பமாகும். வடிவங்களின் முன்புறம் மட்டும் தோன்றும் வகையில் சுவர்களிலும் பலகைகளிலும் அமைக்கப்படுவது புடைப்புச் சிற்பங்களாகும்.

4. ஓவியக்கலை:

பழமையான கலைகளுள் ஒன்று ஓவியக்கலை. ஓவியத்தை 'ஓவம்' என்றும் அழைக்கின்றது சங்க இலக்கியம். ஓவியம் புலப்படுத்தும் கருத்தை 'ஓவச் செய்தி' என்று அகநானூறு (5:20) தெரிவிக்கின்றது.

ஓவியக் கலைஞர்களைக் குறித்து நற்றிணை, மதுரைக்காஞ்சி போன்ற சங்க இலக்கிய நூல்கள் பேசுகின்றன. ஓவியரை, 'ஓவ மாக்கள்' என்கின்றது நற்றிணை. எத்தகைய காட்சியையும் தமது ஓவியத்துக்குள் கொண்டுவந்து ஒப்பிட்டுக் காட்டும் நுட்பமும் ஆழமான நோக்கும் உடையோர் எனும் பொருளில் ஓவியரைக் 'கண்ணுள் வினைஞர்' என்றழைக்கின்றது மதுரைக்காஞ்சி.

"எவ்வகைச் செய்தியும் உவமங் காட்டி

நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்

கண்ணுள் வினைஞர்” (மதுரைக்காஞ்சி: 516-518)

வண்ணம் தீட்டாமல் வரைந்த ஓவியத்திற்குப் 'புனையா ஓவியம்' என்று பெயர். இதனை ஆங்கிலத்தில் Outline drawing என்பர்.

ஓவியம் வரைவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட தூரிகையைத் 'துகிலிகை' என்று குறிப்பிடுகின்றது நற்றிணைப் பாடலொன்று. மென்மையான தூரிகையைப் பாதிரி மலரோடு ஒப்பிடும் இப்பாடல், தூரிகைக்குரிய இறகுகளை அரக்கைக் கொண்டு ஒட்டிச்சேர்த்து ஓவியர்கள் உருவாக்கினர் என்றும் தெரிவிக்கின்றது.

ஓவ மாக்கள் ஒள்ளரக் கூட்டிய

துகிலிகை யன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி (நற்: 118)

ஓவியத் தொழிலுக்கு 'வட்டிகைச் செய்தி' என்ற பெயரும் உண்டு. 'வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரனைவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம் "
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

பாவையின்' என்பது மணிமேகலை. வட்டிகை என்பது துகிலிகையைக் குறிக்கும்.

ஓவியத்தைச் சித்திரம் என்ற பெயரானும் அழைத்தனர் மக்கள். அக்காலத்து ஓவியங்கள் பெரும்பாலும் சுவர் ஓவியங்களே. இவையல்லாமல் மரப் பலகைகளிலும், துணிச் சீலைகளிலும் (Canvas) ஓவியங்கள் எழுதப்பட்டன. படம் அல்லது படாம் என்ற சொல் துணியில் எழுதப்பட்ட சித்திரம் எனும் பொருளுடையது.

1. சுவர் ஓவியம்:

அரசர்களின் அரண்மனைச் சுவர்கள், கோயில் மண்டபங்களின் சுவர்கள் முதலியவற்றில் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டன. அரண்மனைகளில் சித்திர மாடம் எனும் பகுதியே இருந்தது. பாண்டியன் நன்மாறன் எனும் அரசன் தன்னுடைய சித்திர மாடத்தில் தங்கியிருந்தபோது உயிர்நீத்தமையால் 'சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்' எனும் பெயர் பெற்றான்.

"சுவரை வைத்தல்லவோ சித்திரம் எழுதவேண்டும்" எனும் பழமொழி சித்திரங்கள் பெரும்பான்மையும் சுவரில் எழுதப்பட்டமையை உணர்த்துவதாய் அமைந்துள்ளது.

5. இசைக்கலை:

கலைகளில் பழமை வாய்ந்த மற்றொரு கலை இசைக்கலை; இதனைக் கண்ணால் காணவியலாது; காதால் கேட்டு இன்புறத்தக்க இன்கலை; நன்கலை இது. முத்தமிழில் ஒன்றான இசைத்தமிழ் எனும் சிறப்பும் இதற்குண்டு.

சங்க இலக்கிய நூல்களுள் ஒன்றான பரிபாடல், இசைப்பாடல் வகையைச் சேர்ந்தது. எழுபது பாடல்களைக் கொண்டதாய்த் திகழ்ந்த இந்நூலில் இப்போது நமக்கு இருபத்திரண்டு பாடல்களே கிடைக்கின்றன. இவற்றைப் பாடிய புலவர் பெயர்களும் இப்பாடல்களுக்குப் பண்வகுத்த இசைப்புலவர் பெயர்களும் எழுதப்பட்டிருப்பதனால் பரிபாடலில் உள்ள பாடல்கள் இசைப்பாடல்களே என்பது தெளிவு.

1. இசைப்பாணர்:

பண்டைக் காலத்தில் இசைக்கலையில் வல்லவராயிருந்தவர்கள் பாணர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். பண்ணில் சிறந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் பண் -> பாண் -> பாணர் என்ற சொல் உருவாகியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. சங்க காலத்தில் பாணர்கள் அரசர்களிடமும் வள்ளல்களிடமும் சென்று தம் இசைப்புலமையை வெளிப்படுத்திப் பரிசல்கள் பெற்றனர். அப்போது நன்கு மதிக்கப்பட்ட பாணர்கள் காலப்போக்கில் தம் மதிப்பையிழந்து தீண்டத்தகாதவர் எனும் நிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டமை வேதனைக்குரியது.

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

2. இசைநூல்கள்:

முதுநாரை, முதுகுருகு, பஞ்ச பாரதீயம், பஞ்ச மரபு, இந்திர காளியம், சிற்றிசை, பேரிசை முதலிய பல இசைநூல்கள் சங்க காலத்தில் இருந்து பின்பு அழிந்தன என்பதனை அடியார்க்குநல்லாரின் சிலப்பதிகார உரை, இறையனார் அகப்பொருளுரை முதலியவற்றின் வாயிலாய் நாம் அறிகின்றோம்.

3. இசைக்குரிய சுரங்கள்:

இசைக்குரிய சுரங்களாக சரிகமபதநி எனும் ஏழும் இந்நாளில் கருதப்படுகின்றன. இந்த ஏழு சுரங்களின் பெயர்கள் குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்று அக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டன. இன்று இப்பெயர்கள் சட்ஜமம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்ற வடமொழிப் பெயர்களாக வழங்குகின்றன. தூய தமிழாக இருந்த பண்களின் பெயர்கள் பல இன்று வடமொழிப் பெயர்களாக மாறியுள்ளன.

4. கீர்த்தனைகள்:

கீர்த்தனைகள் எனும் இசைப்பாடல்கள் மிகப் பிற்காலத்தில் தோன்றின. தமிழில் கீர்த்தனைகள் எழுதி அழியாப் புகழ்பெற்றோரில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் தமிழிசை மூவரான அருணாசலக் கவிராயர், முத்துத்தாண்டவர், மாரிமுத்தாப் பிள்ளை, இராமலிங்க அடிகளார், அண்ணாமலை ரெட்டியார் போன்றோர்.

6. நடனக்கலை:

இசைக்கலையைப் போலவே பழமையான கலை நடனக்கலை. ஆடற்கலை, கூத்துக்கலை என்பன இதன் வேறு பெயர்கள். கூத்துக்கலையைத் தம் வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் கூத்தர்கள்; அவர்களில் பெண்பாலருக்கு விறலியர் என்று பெயர். விறல்பட ஆடுபவர் என்பது இதன் பொருள். தம் கூத்துக்கலையை மன்னர்கள் முன்னிலையில் நிகழ்த்திப் பொன்னும் பொருளும் பரிசாய்ப் பெற்றனர் இக்கலைஞர்கள்.

அக்காலத்தில் பதினோரு வகையான ஆடல்கள் ஆடப்பட்டன என்பதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் வாயிலாய் நாம் அறிகின்றோம். அதில் மாதவி ஆடிய பதினோர் ஆடல்களைப் பட்டியலிடுகின்றார் இளங்கோவடிகள். அவை: 1. அல்லியம், 2. கொடுகொட்டி, 3. குடை, 4. குடம் 5. பாண்டரங்கம், 6. மல்லாடல், 7. துடி, 8. கடையம், 9. பேடு, 10. மரக்கால், 11. பாவை ஆகியவை. இவற்றில் முதல் ஆறும் நின்றாடுவன; அடுத்த ஐந்தும் வீழ்ந்தாடுவன.

"அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டரங்கம்

மல்லுடன் நின்றாடல் ஆறு"

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

"துடிகடையம் பேடு மரக்காலே பாவை

வடிவுடன் வீழ்ந்தாடல் ஐந்து" என்பன சிலப்பதிகார அடிகள்.

இந்த ஆடல்களைத் ஆடத்தொடங்குமுன் திருமாலுக்கும் சிவனுக்கும் திங்களுக்கும் தேவபாணி பாடப்படும்.

இப்பதினோர் ஆடல்களின் உறுப்புகளையும், அவற்றிற்குரிய பாடல்களையும் மற்ற செய்திகளையும் விளங்கக்கூறிய செயிற்றியம், சயந்தம், பொய்கையார் நூல் முதலியவை பண்டைக்காலத்தில் இருந்தன என்கிறார் யாப்பருங்கலம் எனும் இலக்கண நூலின் உரையாசிரியர்.

1. குரவைக் கூத்து:

கூத்துக்களில் குரவைக்கூத்து எனும் கூத்தும் உண்டு. அதில் மகளிர் எழுவர், ஒன்பதினமர் என வட்ட வடிவமாக நின்று கைகோத்து ஆடுவர். குரவைக் கூத்து குன்றக் குரவை, ஆய்ச்சியர் குரவை என இருவகைப்படும். இவை குறித்த செய்திகளை நாம் சிலப்பதிகாரத்தில் விரிவாகக் காணலாம்.

2. பரத நாட்டியம்:

இது செவ்வியல் ஆடல்வகையைச் சேர்ந்த நடனமாகும். இது தமிழ்நாட்டில் நிகழ்த்தப்படும் கலை வடிவமாகும். முற்காலத்தில் கூத்து என்று அழைக்கப்பட்ட இக்கலை வடிவம், கடந்த சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் சதிர் என்று வழங்கப்பட்டது. பிறகு பரத நாட்டியம் என்று பெயர்பெற்றது.

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தார்க்குரிய கலையாக இருந்தபொழுது சதிர் என்றழைக்கப்பட்ட இவ் ஆட்டக்கலை, இப்போது எல்லாருக்கும் உரிய பொதுக் கலையாக வளர்ந்துள்ளது.

பரத நாட்டியம் என்ற பெயர் வந்ததற்கு இரண்டு விதமான காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. (1) யாழ்நூல் எழுதிய விபுலானந்தர் தமிழில் பரதம் என்றொரு நூல் இருந்ததாகவும், பண், இரதம், தாளம் என்ற சொல்லினின்று பரதம் என்று வந்தது என்பதாகவும் கூறுகின்றார் (2) மற்றொரு விளக்கப்படி, பாவ, இராக, தாளத்திற்கேற்ப ஆடப்படுவதால் பரதம் என்று பெயர்வந்தது என்கின்றனர். பரதத்திற்கான பெயர்க்காரணம் எதுவாக இருப்பினும் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் வரிக் கூத்துக்களே பின்னாளில் பரத நாட்டியமாக உருப்பெற்றன என்பது தெளிவாய்த் தெரிகின்றது. எனவே, பரத நாட்டியம் அடிப்படையில் தமிழின் ஆடற்கலையே என்பதில் ஐயமில்லை.

7. முடிவுரை:

கட்டடக்கலை, சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் எனப் பல்கலைகளிலும் தேர்ந்தவர்களாய்த் திகழ்ந்த

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

தமிழர், தம் படைப்பாற்றலையும் அழகுணர்ச்சியையும் கலைத்திறனையும் ஊட்டி இவற்றுக்குப் பொலிவும் வலுவும் சேர்த்திருக்கின்றனர். தமிழ் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் பிரதிபலிப்பனவாகத் திகழ்பவை இக்கலைகள். நம் தமிழ்மக்கள் பாடுபட்டு வளர்த்த இவ் அழகுக்கலைகளை அழியாமல் காப்போம். காலத்துக்கு ஏற்றவகையிலும் சுற்றுச்சூழலுக்குத் தீங்குவிளைவிக்காத முறையிலும் இவற்றில் புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் புகுத்தி இக்கலைகளை மெருகேற்றுவோம்.

துணைநூற்பட்டியல்:

1. தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள் – மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, பாரி நிலையம் – 1960.
2. பழந்தமிழர் கட்டடக்கலையும் நகரமைப்பும் – நா. பார்த்தசாரதி, தமிழ்ப் புத்தகாலயம் – 1992.
3. அகநானூறு - நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், கரந்தைக் கவியரசு, ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பெற்ற பதவுரை விளக்கவுரைகளுடன், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
4. பல்லவர் வரலாறு – மா. இராசமாணிக்கனார், திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட் – 2000
5. மதுரைக்காஞ்சி – பொ. வே. சோமசுந்தரனார், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
6. நற்றிணை - பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் – சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
7. மணிமேகலை - நாவலர் பண்டித ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் வித்துவான் ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை இவர்களால் எழுதப்பெற்ற பதவுரை விளக்கவுரைகளுடன், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
8. பரிபாடல் – பெருமழைப் புலவர், பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை.
9. சிலப்பதிகார மூலமும் நாவலர் பண்டித ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் எழுதிய உரையும், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
10. யாழ்நூல், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம், தஞ்சை - 1974.

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
" தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம் "
Special Issue - Volume -2 Issue -2

